2026-15 i 21-RE

Causa 2026-15 i 21-RE

(Torres Solà i Buscall Terrones c/ Crèdit Andorrà, SA i d'altres)

Números de registre: 90-2026 i 110-2026. Recursos d'empara

Aute del 27 d'abril del 2026

BOPA núm. 45, del 6 de maig del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de febrer del 2026, per la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 10 de febrer del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions davant la Sala Civil per tal que aquesta efectuï una nova valoració de la prova, sense incidir en les errades lògiques i d'inferència detectades, partint de la condició de consumidora de la recurrent, conforme als criteris constitucionals exposats. Així mateix, demana la suspensió dels efectes de la sentència impugnada fins al pronunciament constitucional, atenent als perjudicis d'impossible reparació que altrament es produirien;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 5 de març del 2026, per la representació processal de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 10 de febrer del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions davant la Sala Civil per tal que aquesta efectuï una nova valoració de la prova, sense incidir en les errades manifestes i d'acord amb la seva pròpia jurisprudència, partint de la condició de consumidora de la recurrent. Així mateix, d'acord amb les disposicions de l'article 88 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, sol·licita la suspensió dels efectes de la sentència impugnada fins al pronunciament constitucional;

Vista la Constitució, especialment, els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment, el títol IV, capítols primer i sisè;

Considerant que, d'acord amb l'article 34.3 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es podrà decidir en qualsevol moment de la tramitació acumular varis assumptes en un de sol per raó d'identitat o de semblança d'objecte, el Tribunal Constitucional acorda acumular els recursos d'empara 2026-15-RE i 2026-21-RE, atribuint la ponència al magistrat que li correspon el primer recurs pel torn rotatori establert;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Víctor Torre de Silva López de Letona;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 19 d'abril del 2023, l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA va presentar una demanda contra el Sr. Jordi Troguet Ribes, la societat Montmantell, SL, la Sra. Meritxell Torres Solà i la Sra. M. Isabel Buscall Terrones, en què sol·licitava que es condemnés solidàriament als defenents al pagament de la suma total de 216.921,33 € que derivava d'una pòlissa de crèdit impagada, incrementada amb els interessos de descobert fixats per l'ABA, produïts des del 8 de març del 2023 (dia següent al de la darrera liquidació) fins a la total i definitiva cancel·lació del deute, així com al pagament de les costes judicials, incloent els honoraris d'advocada i de procuradora.

Tant la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà, com la de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones van presentar sengles demandes reconvencionals.

1.2. El 29 de maig del 2024, la Secció Civil 1 de la Batllia va dictar una sentència en què decidia:

"*Primer.- No efectuar cap pronunciament pel que fa a l'aplanament del Sr. Jordi Troguet Ribes i de Montmantell, SL, ni en relació a les eventuals costes judicials que puguin meritar aquests darrers en el present procediment, sense perjudici que la tramitació de la present causa es pugui reprendre pel que fa a les persones suspeses, una volta finalitzat el procediment concursal.*

Segon.- Estimar íntegrament la demanda formulada per la part agent i condemnar a les parts defenents, solidàriament, a satisfer a la part demandant l'import de 216.921,33 euros, que haurà d'incrementar-se amb els interessos fixats per l'ABA des del dia 08.03.2023 i fins a la total i definitiva cancel·lació del deute.

Tercer.- Es desestima la demanda reconvencional formulada per les parts defenents".

1.3. Les representacions processals respectives de les Sres. Meritxell Torres Solà i de M. Isabel Buscall Terrones van formular sengles recursos d'apel·lació contra aquesta decisió, i, l'11 de juny del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquests recursos i confirmava la decisió de la primera instància.

1.4. El 27 de juny del 2025, la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà va interposar un recurs d'empara contra la sentència dictada en el marc de l'apel·lació per la Sala Civil, per una

presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.5. El 17 de novembre del 2025, el Tribunal Constitucional va estimar aquest recurs d'empara, va declarar la vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en el seu vessant relatiu al dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, va anul·lar la sentència de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, i, va retrotreure les actuacions al moment anterior al seu pronunciament.

1.6. El 10 de febrer del 2026, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una altra sentència que decidia desestimar els recursos d'apel·lació articulats per les representacions processals, respectivament, de les Sres. Meritxell Torres Solà i M. Isabel Buscall Terrones contra la sentència dictada per la Secció Civil 1 de la Batllia, el 29 de maig del 2024, condemnant també, de manera conjunta i solidària, a la societat en fallida La Hispano Andorrana, SL i al seu administrador, Sr. Jordi Troguet Ribes, en la suma indicada en la demanda, més les costes de la instància. Així mateix, imposava a les parts recurrents el pagament de les costes ocasionades en aquesta alçada.

1.7. El 25 de febrer del 2026 i el 5 de març del 2026, les representacions processals respectives de les recurrents van interposar sengles recursos d'empara contra la sentència del 10 de febrer del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de les recurrents

- Les recurrents retreuen a la Sala Civil haver efectuat una mera esmena formal, després de la sentència constitucional, en lloc de realitzar una reavaluació real, funcional i completa del conjunt probatori constant en els autes.

- La Sra. Meritxell Torres Solà insisteix en què no era administradora, ni directiva, en què no

disposava d'apoderaments, en què no participava en juntes, ni intervenia en la gestió, ni percebia remuneració, ni dividends de cap tipus, en què no va negociar l'operació de crèdit, ni tenia informació financera rellevant, i en què va signar l'aval a petició del seu espòs i sota l'exigència del banc.

- La Sra. M. Isabel Buscall Terrones per la seva part al·lega que no va actuar mai de forma professional, que no va tenir mai cap poder de gestió, ni d'administració de les societats La Hispano Andorrana, SL, i Montmantell, SL, ni ha treballat per a aquestes empreses, que no va obrir cap compte bancari a nom de la societat La Hispano Andorrana, SL, ni va negociar mai res amb el banc, ans al contrari, no va ser correctament informada d'allò que signava, i no va signar la pòlissa de crèdit, sinó un document a part, afegeix que no va assistir a cap junta, perquè no es celebraven, i que l'única relació que té amb la societat La Hispano Andorrana, SL deriva de l'herència de 17 accions obtingudes a la mort del seu marit.

- De tot el conjunt probatori que desgranen, conclouen que és evident que ambdues van actuar de forma privada i aliena a la seva pròpia activitat (jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i Directiva 93/13/CEE) i, per tant, se les havia de considerar com a consumidores en els supòsits d'atorgaments d'avals.

- També citen diversa jurisprudència de la Sala Civil en què s'estableix que la condició de consumidor ha de determinar-se atenent al fet de si la persona física va actuar en el marc de la seva activitat professional o a causa dels vincles funcionals amb la societat, com la gerència o una participació significativa en el capital. Criteri que ha estat ja assumit expressament per la Sala Civil mateixa en les seves sentències 173/2016, 147/2018, 205/2020 i 321/2021, en les quals la negació de la condició de consumidor es fonamentava en supòsits de vincle orgànic o funcional intens: administrador únic, soci majoritari o únic, representant amb disponibilitat sobre comptes socials o membre del Consell amb ingerència efectiva en la gestió. En cap d'aquests casos la Sala va considerar suficient una participació minoritària indirecta sense funcions executives.

- Per aquest motiu, consideren que la Sala Civil no s'ha pronunciat sobre aquesta qüestió concreta relativa a la seva protecció i a la seva manca d'informació bancària, la qual havia de ser reforçada, d'acord amb la Llei 13/2013, del 13 de juny, amb la jurisprudència esmentada, amb el comunicat 163/05 de l'AFA i la Directiva 93/13/CEE sobre clàusules abusives amb contractes amb consumidors.

- De fet, consideren que la sentència impugnada amplia implícitament el llindar interpretatiu en relació amb el concepte de "*vincle funcional*" fins a incloure una situació que, segons els precedents citats, no havia estat considerada suficient. On abans s'exigia administració, control o participació significativa, ara es considera suficient una tinença indirecta d'un percentatge baix sense cap poder decisori, ni una participació en la gestió de la societat.

- Retreuen a la Sala Civil no motivar el per què una participació simbòlica i formal pot equiparar-se a una participació significativa, i afegeixen que la Sala no acredita que les recurrents tinguessin rendiments o capacitat d'influència, ni tampoc raona per què el coneixement de la naturalesa empresarial del deute equival a una actuació professional pròpia o ha de comportar *per se* l'existència d'un "*interès mercantil*" i una vinculació en el rendiment econòmic.

- A més, en el cas de la Sra. Meritxell Torres Solà, aquesta recorda que si tenia una participació de la societat Montmantell, SL només era perquè la normativa existent a l'època en matèria de societats (Reglament de 1983) no contemplava la creació de societats unipersonals i, per aquest motiu, el seu marit li va demanar que subscrivís aquella participació. Insisteix en què no es pot equiparar aquesta participació formal amb un "*interès mercantil*" i retreu a la Sala no haver valorat la transcendència d'aquesta qüestió concreta que l'afecta.

- Després de citar la jurisprudència constitucional, conclouen que no es tracta d'una mera discrepància hermenèutica pròpia de la legalitat ordinària, sinó d'una alteració implícita del criteri funcional consolidat, sense motivació reforçada que expliqui el canvi de posició de la Sala Civil. Aquesta manca d'explicitació i de justificació vulnera l'article 10.1 de la Constitució en la seva dimensió del dret a una decisió fonamentada en Dret, així com el principi de seguretat jurídica, establert a l'article 3.2 del mateix text, en tant que impedeix anticipar amb un mínim de previsibilitat el tractament jurídic aplicable a supòsits substancialment comparables.

- Per tant, la resolució impugnada no compleix el mandat constitucional anterior, no justifica l'ampliació del criteri jurisprudencial, no pondera el règim normatiu aplicable al moment de constitució de la societat i no estableix el nexe lògic entre els fets provats i la conclusió assolida.

- Per aquests motius, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions davant la Sala Civil, per tal que aquesta efectuï una nova valoració de la prova, sense incidir en les errades lògiques i d'inferència detectades, partint de la seva condició de consumidores, conforme als criteris constitucionals exposats. Així mateix, d'acord amb les disposicions de l'article 88 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, demanen la suspensió dels efectes de la sentència impugnada fins al pronunciament constitucional, atenent als perjudicis d'impossible reparació que altrament es produirien.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil exposa que els recursos d'apel·lació presentats per les recurrents consideren que la Batllia ha efectuat una valoració de la prova errònia i una interpretació incorrecta de la jurisprudència de la Sala Civil per fonamentar la denegació de la seva condició de consumidora.

- Recorda que la Sra. Meritxell Torres Solà va interposar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional -al qual es va adherir la Sra. M. Isabel Buscall Terrones- per entendre que hi havia hagut un error en la valoració de la seva sentència quan va estimar que la Sra. Torres era sòcia de la societat beneficiària del contracte de crèdit atorgat per Crèdit Andorrà, SA. El Tribunal Constitucional va poder fer constar que efectivament la Sra. Torres no era sòcia de La Hispano Andorrana, SL i va ordenar que aquesta Sala dictés una nova sentència prescindint d'aquella afirmació errònia.

- Seguidament, reprèn els fets que consten en les actuacions: 1) el 22 de maig del 2020, la societat La Hispano Andorrana, SL, representada pel Sr. Jordi Troguet Ribes, va obtenir de l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA, un crèdit en compte corrent per un import de 225.000,00 €, i, aquell mateix dia, els 3 defenents i el Sr. Jordi Troguet Ribes, en representació de la societat Montmantell, SL, es van constituir fiadors solidaris, amb expressa renúncia a tot benefici d'ordre i de divisió; 2) mitjançant un aute del 7 de març del 2023 es va decretar la fallida de la societat La Hispano Andorrana, SL, consegüentment, l'entitat bancària va considerar el crèdit vençut, posteriorment a la demanda; 3) mitjançant els autes del 7 de juny del 2023 i del 24 de gener del 2024, es va declarar, respectivament, la fallida de la societat Montmantell, SL i la del Sr. Jordi Troguet Ribes, havent-se suspès la tramitació respecte als dos darrers, motiu pel qual aquest procediment es dirigeix únicament contra la Sra. Meritxell Torres Solà i la Sra. M. Isabel Buscall Terrones; i, 4) "*no és controvertit que la tercera defenent és sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, amb 1.700 participacions, juntament amb la societat Montmantell, SL, amb 8.000 participacions i el Sr. Jordi Troguet Ribes ho és amb 300. Al seu torn la Sra. Meritxell Torres Solà és sòcia de la societat Montmantell, SL, amb 1 participació, juntament amb el Sr. Jordi Troguet Ribes amb 9 participacions*".

- Considera que l'examen de l'aval, signat el mateix dia que el contracte de crèdit en compte corrent per les recurrents, evidencia de manera clara que s'estableix un aval solidari, amb renúncia expressa a tot benefici d'ordre i de divisió en relació amb la pòlissa de crèdit de La Hispano Andorrana, SL; en aquest sentit com bé recull la sentència impugnada, si bé ha quedat acreditat que les defenents no administraven aquesta societat, sí que sabien que havien d'avalar un deute de l'empresa, motiu pel qual la Sra. Buscall va presentar la declaració de béns per la concessió d'una operació d'actiu -foli 174-, i la Sra. Torres, si bé a contracor, va anar al banc el 29 de maig del 2020 per signar l'aval, i així ho va confirmar el seu marit, declarant: "*les condicions del banc van canviar i el banc els hi va exigir que els socis havien de signar, si no se'ls hi tallava la línia de crèdit*". Les apel·lants demanen la nul·litat de l'aval al·legant la seva condició de consumidores davant el banc demandant, sostenint que s'ha fet una incorrecta aplicació de la jurisprudència de la Sala, la qual s'havia d'interpretar *contrario sensu*.

- Posa en relleu que l'extensa jurisprudència citada i recollida en la resolució recorreguda no postula la seva aplicació *contrario sensu*, sinó que s'ha d'aplicar en el sentit de determinar si les apel·lants van actuar, tal com al·leguen, com a fiadores del deutor principal, la societat La Hispano Andorrana, SL, de manera totalment altruista, sense tenir cap relació professional amb la citada societat, en un àmbit aliè a l'activitat empresarial i sense l'existència de cap altre vincle que no fos personal i familiar; no obstant això, de la documentació i de la prova que consten en els autes, és innegable que van actuar amb un interès mercantil que era col·laborar en el sosteniment del finançament de la societat de la qual n'era sòcia la Sra. M. Isabel Buscall Terrones (1.700 participacions) i la Sra. Meritxell Torres Solà, a més de ser esposa de l'administrador únic de les dues societats, l'acreditada i la seva principal accionista Montmantell, SL (un 80% de participacions d'aquella), és titular del 10% de participacions d'aquesta darrera. Per tant, ambdues defenents estaven interessades i concernides en l'operació mercantil, perquè resultaven afectades pels seus resultats econòmics i coneixien perfectament que l'aval estava destinat a finançar una activitat mercantil que les beneficiava, ja que en participaven en diferent mesura cadascuna, i és en aquest títol de vinculació en el rendiment econòmic que les fa incompatibles amb la condició de consumidores, que tant la recurrent com l'altra defenent són sòcies de la societat La Hispano Andorrana, SL, i és en aquesta qualitat de sòcies que l'entitat prestatària va exigir la seva constitució com a fiadores del préstec atorgat en benefici de la societat, i, consegüentment, també en benefici dels socis de la mateixa.

- També destaca que l'aval signat no pot ser qualificat d'obscur o d'imprecís, sinó que estableix de manera clara i comprensible la constitució d'un aval solidari, amb renúncia expressa a tot benefici d'ordre i de divisió, document que les recurrents van signar voluntàriament, no havent-se acreditat tampoc la manca d'informació.

- Per tant, la protecció al·legada en qualitat de consumidores de les fiadores no és encertada, i entre altres qüestions que no són objecte del recurs d'empara, decideix desestimar els recursos d'apel·lació i confirmar la decisió de la primera instància.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Com ja s'ha posat de manifest, aquests recursos d'empara es formulen contra la mateixa sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia. Tots dos es fonamenten en l'article 10.1 de la Constitució i tots dos pretenen l'anul·lació de la sentència impugnada, amb una retroacció de les actuacions perquè es dicti una nova resolució. Concorre, per tant, una identitat o una semblança d'objecte que permet la seva acumulació, d'acord amb l'article 34.3 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional (text refós de la Llei 21/2023, del 23 d'octubre).

3.2. El recurs d'empara interposat per la Sra. Meritxell Torres Solà es fonamenta en el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, mentre que el de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones invoca el dret a un procés degut. Ambdós drets fonamentals estan consignats a l'article 10.1 de la Constitució i es troben íntimament relacionats. En particular, en el Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, els diferents drets de tutela judicial es contenen principalment en els articles 6 i 13. El primer d'ells porta com a títol "*el dret a un procés equitatiu*" i dins del seu ric contingut s'engloba el dret a una resolució motivada.

En realitat, el greuge denunciat per la Sra. M. Isabel Buscall Terrones es refereix, com s'indica en el seu recurs, a l'error en la valoració de la prova, qüestió central en el recurs de la Sra. Meritxell Torres Solà. Això permet afrontar conjuntament ambdós recursos d'empara.

3.3. Com s'ha exposat en l'antecedent 1.5 anterior, ambdós recursos d'empara han estat precedits per un recurs d'empara previ que va ser interposat per la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà i que va donar lloc a la causa 2025-55-RE, resolta per aquest Tribunal Constitucional mitjançant la seva sentència del 17 de novembre del 2025. Aquesta sentència constitucional va anul·lar la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia que havia resolt l'apel·lació contra la sentència de la Secció Civil 1 de la Batllia del 29 de maig del 2024. Aquest Tribunal Constitucional va considerar que la sentència esmentada de la Sala Civil vulnerava el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució, ja que es basava en una premissa totalment errònia que generava una fractura lògica en l'argumentació. En particular, l'afirmació que la recurrent era sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, era errònia i donava lloc a la decisió desestimatòria de l'apel·lació.

Després d'aquesta sentència constitucional, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una nova sentència, la número 20/2026, del 10 de febrer del 2026, que va desestimar novament el recurs d'apel·lació contra la sentència de la Secció Civil 1 de la Batllia, prescindint ara de l'afirmació errònia esmentada.

3.4. Cal avançar ja que la infracció constitucional que ara es denuncia manca manifestament de contingut constitucional, en els termes de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. A continuació es raona aquesta mancança.

Les dues recurrents en empara van signar un aval respecte d'un préstec atorgat per la societat Crèdit Andorrà, SA, de 225.000,00 € a la societat La Hispano Andorrana, SL. Quan l'entitat bancària els hi va reclamar l'import de l'aval, ambdues recurrents van formular una demanda reconvencional, demanant la nul·litat del contracte, atès que tenien la condició de consumidores.

La Llei 13/2013, del 13 de juny, de competència efectiva i protecció del consumidor, defineix als "*consumidors*" com a "*les persones físiques o jurídiques que actuen en el marc de les relacions de consum en un àmbit aliè a una activitat empresarial o professional*" (article 2, apartat f). El nucli del procés civil va consistir en determinar si les recurrents en empara complien amb els termes d'aquesta definició, qüestió desestimada per la Secció Civil 1 del Tribunal de Batlles, així com per la Sala Civil.

Com s'ha indicat, de les participacions socials de La Hispano Andorrana, SL, la Sra. M. Isabel Buscall Terrones n'era titular de 1.700, el Sr. Jordi Troguet Ribes (espòs de la Sra. Meritxell Torres Solà) de 300 i la societat Montmantell, SL, de 8.000. Al seu torn de les participacions de Montmantell, SL, el Sr. Jordi Troguet Ribes n'era titular del 90% i la Sra. Meritxell Torres Solà del 10%. És pacífic, però, que cap de les recurrents tenia funcions directives en aquestes societats.

3.5. Els recursos d'empara sostenen que de la prova practicada es dedueix que les recurrents eren consumidores i que la jurisprudència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, que citen, també condueix a la mateixa conclusió.

Ni la valoració de la prova en els litigis, ni la determinació d'allò que s'hagi d'entendre per un consumidor, en els termes de la seva definició legal, no corresponen a aquest Tribunal Constitucional. Tampoc li correspon efectuar la interpretació de la jurisprudència de la Sala Civil sobre aquesta qüestió. N'hi ha prou en deixar constància que cap de les sentències adduïdes es referia a un supòsit idèntic a aquell discutit en el litigi que ens ocupa. Decidir sobre totes aquestes matèries és un àmbit que entra en les potestats jurisdiccionals, atribuïdes pel títol VII de la Constitució a la justícia ordinària.

El dret fonamental a què les resolucions judicials estiguin fonamentades en Dret, establert a l'article 10.1 de la Constitució i també esmentat a l'article 86.2 del mateix text, comporta una anàlisi merament externa d'aquestes resolucions. No inclou l'encert de les sentències judicials, ni tampoc suposa un control de la seva qualitat tècnica. Com es deia en la nostra sentència del 19 de gener del 2026, recaiguda en la causa 2025-89-RE:

"*El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic, ni absurd i que no vulneri cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució*".

En aquest cas no s'aprecia que la sentència impugnada de la Sala Civil sigui il·lògica, contradictòria, absurda, ni arbitrària. Ans al contrari, la sentència fa un estudi detallat dels fets que considera

provats i aplica diversos arguments jurídics, amb citació d'alguna sentència anterior de la mateixa Sala i, fins i tot, del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. La seva línia argumental, es comparteixi o no, manca de qualsevol contradicció, i resulta coherent amb la decisió desestimatòria del recurs d'apel·lació.

No correspon a aquest Tribunal Constitucional valorar la qualitat de les sentències d'altres tribunals, ni prendre partit en les controvèrsies decidides en elles. En el cas que ens ocupa, des de la perspectiva constitucional, resulta indubtable que la sentència de la Sala Civil recorreguda està fonamentada en l'ordenament jurídic (article 10.1 de la Constitució). Això condueix necessàriament a la inadmissió a tràmit dels recursos d'empara acumulats per la manca manifesta de contingut constitucional de les infraccions denunciades.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Acordar l'acumulació dels recursos d'empara 2026-15-RE i 2026-21-RE presentats per les representacions processals respectives de la Sra. Meritxell Torres Solà i de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones.

2. No admetre a tràmit la causa acumulada 2026-15 i 21-RE interposada per les parts recurrents contra la sentència del 10 de febrer del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

3. Notificar aquest aute a les representacions processals respectives de les recurrents, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

4. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 27 d'abril del 2026.

Joan Manel Abril Campoy — President

Pere Pastor Vilanova — Vicepresident

Jean-Yves Caullet — Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona — Magistrat